

PHẬT THUYẾT KINH NGƯỜI CÀY RUỘNG LÀM BIẾNG

Hán dịch: Tống, Sa môn Huệ Giản

Việt dịch: Ns. Thuận Hạnh.

Chứng nghĩa: Tỳkheo Thích Đồng Minh,
Tỳkheo Thích Tâm Hạnh.

--- o0o ---

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 18 – 8 - 2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

Link Audio Tại Website <http://www.phatphaponline.org>

Nghe như vậy ! Một thời đức Phật cùng với một ngàn hai trăm năm mươi vị đại Tỳ kheo và chúng Bồ tát ở tại vườn Trúc, xứ La Duyệt Kỳ. Bấy giờ, Phật từ La Duyệt Kỳ đến Xá Vệ. Chư Bồ tát dẫn đường phía trước. Thích, Phạm, y phục thân thể như bốn đại thiên vương. Các Tỳ kheo tăng đều theo sau Phật. Các trời, rồng, thần cúng dường ở trên. Rời thành không xa, khi ấy có một người đang cày ruộng giống, từ xa trông thấy Như Lai và đệ tử thị giả tướng hảo đoan chánh thù thắng, oai thần cao vời, dung mạo đẹp đẽ, như trăng trong sao. Các tướng hảo đó hào quang vàng rực, ba mươi hai tướng tốt đều xuất phát từ các tướng hảo. Xa trông thấy Thế Tôn, tâm liền hoan hỷ, muốn đến chỗ Phật cúi đầu đánh lễ học hỏi giáo pháp. Phật ra đời rất khó lâu lâu xuất hiện một lần. Tự nghĩ : “Đất cày chưa xong, xuống giống chưa được, cần phải rãnh rồi mới được thấy Phật”.

Bấy giờ, Phật biết người kia khởi tâm biếng nhác, Thế Tôn liền cười phóng hào quang năm màu. Hào quang này từ miệng Ngài phát ra chiếu khắp mười phương cảnh giới, an ổn cho năm đường, rồi ánh hào quang đều tập hợp đến chỗ Phật, địa ngục được dừng nghỉ, nạ quỷ no đủ, súc sanh nghĩ thiện, loài người được cứu độ. Các trời, rồng, thần đến nghe đạo pháp.

Hiền giả A Nan hiểu rõ bảy thời tiết ứng pháp, cùng với mọi người đến chỗ Phật, quì dài chấp tay bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Có nhơn duyên gì Ngài cười ? Đã cười tất sẽ có ý nghĩa.

Phật dạy A Nan :

- Thầy thấy người cày không ?

A Nan thưa :

- Bạch Thế Tôn ! Đã thấy !

Phật dạy :

- Người này từng ở cõi Phật Duy Vệ, chín mươi một kiếp cày ruộng giống ở đây. Cứ mỗi lần thấy Phật là thường tự làm biếng hện để lần sau rồi lại siêng việc cày ruộng, tội pháp sanh tử, không hiểu phương pháp cày ruộng, không có ruộng tốt, đã hơn sáu đời Phật không được cứu độ, đời nay thấy ta lại phát tâm tốt, liền hối hận việc làm biếng cày ruộng, chuyển các gốc tội lỗi được an lạc.

Khi ấy, người kia ở xa nghe vậy, bỏ cày và ruộng đến chỗ Phật, đánh lễ sát chân Phật, tự hối trách lỗi lầm, ngu si vô tri, tội rất sâu nặng, cúi xin thương xót tha thứ tội lỗi kia, ngu si tối tăm, giải đãi đến nay đã lâu, thấy được lòng tha thứ, cứu giúp, thoát khỏi sanh tử.

Phật dạy :

- Lành thay ! Người có thể hiểu rõ lợi ích nơi pháp, trọn không làm tổn hại.

Phật vì người cày thuyết kinh, chỉ rõ cầu nhiệm của giải đãi, lợi ích của tinh tấn. Người cày bộc lộ sự vui mừng, ngay khi đó được bất thối chuyển. Các trời, rồng, thần vô số ngàn đều phát tâm Vô Thượng Chánh Chơn. Nên cần học đạo, thường xuyên tinh tấn, chớ bị giải đãi trôi mãi sanh tử qua nhiều kiếp số.

Phật thuyết như vậy, hiền giả A Nan, các trời, rồng, thần, vua, A tu la nghe kinh hoan hỷ, làm lễ rồi lui.

PHẬT THUYẾT KINH NGƯỜI CÀY RUỘNG LÀM BIẾNG

--- o0o ---
Hết